

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
50 сот.

МАРІЯ ВОЛЯНСЬКА
Львів, вул. Собіського ч. 12. Тел. 17-04.

А тим більше в сучасних відносинах. Тому, як хочемо удержати наш нарід на становищі живої нації, що є спроможною до відпорности на всякі лихоліття і до передержання тяжкого часу, то не можемо ні на хвилину легковажити ані забувати цих трьох основних справ: народньої освіти, рідної школи і національного господарства! Бо перша з них дає свідомість людини і моральну культуру нації, друга погодлює з життя, кінчець потреби

Львів РОМАНОВИЧА І/А
Телефон 6—72.

Подбаймося про це, щоб наша «Прогресо» дійшла до сто тисяч членів, що платять вкладки; щоб у всіх читальнях «Прогреси» був рух читальниць, зайнятих інтересами просвітними, справами і громадською життям; щоб філії «Прогреси» через своїх представників безкорисно виконували свої організаційні завдання; щоб наші видавництва поширювались у всіх сторонах українських.

земель; щоб до „Рідної Школи“ приступали члени не лиш тоді, як їм захочеться робити бучу на зборах, але щоб постійно якнайбільше людей приступало до цієї установи та виплачувало свої вкладки і датки, а кружки „Рідної Школи“ і батьки дітей щоб виконували як слід свої обов'язки супроти „Рідної Школи“; щоб наше громадянство супроти українських ремісників, купців, промисловців і ін. дійсно придержувалося гасла: „Свій до свого“; щоб підтримувало розвій наших кооператив усіх видів, а зайнятий гріш уміщувало в касах своїх економічних установ, аби утрудити на своїм національним капіталі, наші еконо-

ФРАНЦУСЬКУ МАСУ : : ВІСКІ : : ТЕРПЕНТИНУ

поручає до найдешевших цінах

ПЕТРО МІКОЛЯШ І С-КА ЛЬВІВ, ПАСАЖ МІКОЛЯША.

мічні установи могли прийти з дійсною допомогою нашому господарському життю, — і таке інше, і все далі послідовно й постійно співділяймо і працюймо. А тоді тою працею створимо тверді основи до нового життя українського народу, та витворимо непохитну віру в здійснення нашої національної ідеї

співпраці на парламентарній арені, а саме: 1) утворення одного спільного парламентарного клубу УН. ДО із соціалістами-радикалами; 2) створення союзу двох клубів, при чім кожний з них мав би цілковиту внутрішню автономію та свободу діяння в краю. На зовні виступали б вони через союз як спільна Парламентарна Репрезентація українського народу; 3) порозуміння для співпраці соціалістично-радикалів з нашими при виборах до президії союму та сенату і при обсаді комісій. При цьому слід зазначити, що як в усіх парламентах так і в польському віцемаршалків намічують найбільші політичні угруповання. Група українських послів з 18-ки нараховує в союмі 25 послів. Наслідком того самі вони стояли б аж на 6-ому місці в союмі щодо величини та не мали б права на свого віцемаршалка. В сенаті українських сенаторів з 18-ки було 9, наслідком чого вони були б третьою згідно четвертою величиною (єндеки мають теж 9 сенаторів). Крім того необхідно підкреслити, що право на участь у комісіях мають у союмі тільки такі клуби, в яких є найменше 11 членів. Отже радикали наприклад не могли вислати своїх репрезентантів до жадної комісії.

Дві перших пропозицій нашого клубу соціалістично-радикальні посли відкинули і погодилися на третю, тобто на співпрацю при виборах президії, при чому застерегли собі місце секретаря в президії союму. Став ним, як відомо, д-р Д. Ладижа. В результаті цієї згоди нараховувала Українська Репрезентація при виборах союмоюї президії 34 посли українців. Без ніяких застережень зєдналися з нами білоруські посли під проводом пос. Є. реміча. Отже таким чином творили ми при уконституванні союму сильну групу з 38 членів і стояли щодо величини на 4-ому місці.

В сенаті наша група творила наслідком тогож порозуміння другу політичну величину щодо числа своїх членів, тобто мала 12 сенаторів (в чім одного радикала і двох

білорусинів). Наслідком цієї кооперативної є ще й те, що українська репрезентація вишла по трьох своїх представників до 15 більших союмових комісій (кожна зложена з 31 членів).

Радикалам закомунікував наш клуб про своє рішення не брати участі в святоточному відкритті союму, що вони прийняли до відома і обіцяли з нами солідаризуватись. Однак пізно вночі радикальні посли повідомили нас, що візьмуть участь у святоточному відкритті союму, але причини такого свого рішення не подали.

На слідуєчий день 27. березня в 4 год. пополудни відбулося святоточне відкриття союму. Згідно з постановою наші посли на нього не пішли і ждали, щоби ввійти до салі заразже по відчитанні відручного письма президента, коли миршало з віку (Бойко) приступити до відбору посольського приречення та взяти з конечности участь у тому акті. За яких 5 хвилин по розпочатті союму почули ми з салі крик і галас а за хвилину довідались, що до салі ввійшла поліція, а викадає, як казали, комуністичних (фактично й інших) послів а між ними і д-ра Льва Бачинського. Тоді ми ввійшли до салі при співі національного гимну. Рівночасно польські соціалісти співавали „Червоны штандарт“. Коли після того успокоїлося і прем'єр Пілсудський почав читати відручне письмо, ми вийшли на час відчитування зі салі та вернули назад аж у часі складання приречення. Перший з наших послів в поазбучному порядку д-р Ст. Баран, вивісивши по українськи „прирікаю“, на упіменення маршалка сказав посольське „саюбуен“ і зложив відому заяву в справі допущення української мови до союмових нарад, заповідуючи внесення на зміну регуляміну в тому напрямі.

По зложенні приречень відбулися вибори маршалка. При першому голосуванні віддали ми голоси демонстраційно на нашого кандидата Радикали відразу голосували на Дашинського. При другому голосуванні голосували ми на Дашинського, наслідком чого він став маршалком. Голосували ми на нього не тому, що він соціал-демократ, а виключно тому, що бачили в ньому старого парламентариста й демократа, що зуміє стояти на сторожі парламентаризму й демокра-

Д-р ДМИТРО ЛЕВИЦЬКИЙ.

Перші хвили в праці нашої Парламентарної Репрезентації.

Вперше зіхалася вся наша ново-вибрана Парламентарна Репрезентація до Варшани 26. березня. Заразже ранком відбула конститууюче засідання. Рішено створити один спільний союмово-сенатський клуб, до президії якого ввійшли: д-р Дмитро Левицький (голова); д-р Антін Горбачевський (перший заступник голови і рівночасно голова української сенатської репрезентації); Сергій Хруцький (другий заступник голови); д-р Володимир Загайкевич (третій заст. голови); д-р І. Блажкевич (секретар). Коли д-р Загайкевич став віцемаршалком союму прийшов на його місце до президії Володимир Целевич. Секретарем сенатської репрезентації (сенатського клубу) є д-р Корн. Гроніч.

Парламентарна Репрезентація Українського Національно-Демократичного Об'єднання складається, як відомо, з 23 послів і 9 сенаторів. Посли Сель-Союзу, що вийшли з 18-ки, Павло Васильчук і Лаврій Серветник досі не рішили ще дефінітивно про свою приналежність до Українського Клубу. Пос. Волод. Зубрицький солідаризується в союмі цілковито з Українським Клубом, але досі до нього ще не вступив.

На томуж засіданні наших послів і сенаторів обговорювано справу правнодержавної декларації, текст якої всім нині вже відомий і справу парламентарних взаїмовідносин між нашою та соціалістично-ради-

кальною репрезентацією як також іншими українськими послами. Попри те вирішувано на томуж засіданні ще й численні справи, зв'язані з тактикою наших послів і сенаторів при відкритті союму й сенату та при виборі президії.

Щодо цього останнього то рішення в святоточному відкритті союму участі не брати. Крім того постановлено висунути кандидатури на віцемаршалків союму й сенату. Мати своїх віцемаршалків в обох установах треба було тому, що урядові чинники намагались скасувати конвент сеніорів. І фактично досі теперішній маршалок союму конвенту сеніорів ще ні разу не скликавав, хоч ця установа не скасована. Якщо ми не висували своїх кандидатів на віцемаршалків, то при скасуванні конвенту сеніорів ціла наша репрезентація була б позбавлена всякого впливу на хід парламентарних подій і що більше не була б навіть в силі в них орієнтуватися. Всі парламентарні події за-скакували б її тоді ненадійно.

Відноснож взаїмовідносин між нашою і соціалістично-радикальною репрезентацією, то в тій справі рішено на томуж засіданні скликати спільну нараду наших послів і сенаторів з радикальними. Наряду мав скликати найстарший віком д-р Антін Горбачевський. Це заразже сталося і вже пополудні того самого дня почалася спільна нарада. Від послів і сенаторів У. Н. Д. О. висунуено три можливості

Мій товариш подорожні, д-р Вест... скінчивши їсти рибу, спитав: „Знаєте, де ми є?“

„В Етенгаймі“, — відповідаю

„А чей дім?“

„Гостинниця.“

„Так, — нині гостинниця, але року 1804 мешкав тут герцог Д'Анген і звідси то вночі, з 14 на 15 марта, пірвали його Наполеонові офіцери.“

„Герцога Д'Анген?“ спитав я таким тоном, як питаємо звичайно, коли не хочемо зрадитися, що не знаємо чогось.

„Авжеж. Герцога Д'Анген, з роду Бурбон-Конде“, — пояснював д-р Вест... „того, що то, знаєте, в порозумінні з Кадудалем затівав був змову проти Наполеона.“

Під тиском цього пояснення пам'ять моя стала сильніше працювати. Перед моїми очима виринула незвичайна стаття „малого капрала“, в цісарському орнаті з лавровим вінком на чудово оклепеному добі, в обиччям, що так дивно нагадувало молодого Цезаря. За ним ішла його мати, одинока жінка (крім пані Вальєвської може), що не лукавила з ним, і Жозефіна Богарне і Марія Лівра, і брати Жозеф, Люї, Жером і сестри і цілий довгий, довгий шнурок його генералів, дипломатів, діячів, що як сателіти крутились кругом божеського Наполеона, доки йому щастя опришло, а в нещастю здебільшого покинули його.

Остеронь, як кричала тінь, ступав немачки герцог Д'Анген.

„Так, пригадаю собі“, — почав я.

Це той Д'Анген, на котрого роялісти покладали найбільші надії. Німецький історик Герман Шіллер називав його „ein tüchtiger Mann“.

„De la Meyrthe i Welschinger“, — підхопив д-р Вест... „доволі основно представляють ту погану історію. Цеж був звичайний морт. Зловили чоловіка на нестральній території, заволокли до Штраасбурга, а звідси до Венсен і тут дня 21. тарта в другій годині вночі поставили його перед суд, а в шестій разо розстріляли.“

„Бо він в Англію проти францу-зів ішов.“

„А з ким мав їти, коли хотів позбутися узурпатора і привернути правну королівську владу? Весь континент був загінтовизований у-спіхами Наполеона і тільки Альбюен був його справжнім, достойним суперником.“

„А всеж таки тут не лиш доля Наполеона рішалася, але й будучність Франції... Д'Анген був французом.“

„Це нам так нині здається, коли з того часу більше, ніж сотня літ минула, але сучасні інакше діло розуміли. Сия корсиканського „а-дукато“ з вінцем цісаря французів на голові це для тодішніх роялістів було щось страшнішого, неможливішого, щось, чого вони ніяк стерпіти не могли. Кадудаль належав до найзагартованіших роялістів. Він у Лью-доні підготував змову, а призначив до неї Пішегрі і Моро. Таємно приїхали до берегів Нормандії. Мали йтити Наполеона в дорозі з Парижа до Сен-Кля“

„Але Наполеон скорше їх убив.“

„Авжеж. Шестого квітня знайшли Пішегрі задушеного в ліжку. Лікар сказав, що це „самогубство“. Моро, дякуючи своїй гарній жінці, достав довілі вихати до Америки, а Кадудаль і 11 товаришів страчено дня 25. червня. Що сталося в герцога Д'Анген це ми вже знаємо.“

„Знаю вже“, — відповів я, виливаючись в склянку чорної кави. (Був це одинокий предмет у Етенгаймі, до котрого я, як поперед, не мав довіри.) „Герцога Д'Анген усуррло те саме, що, стрічало тисячі інших змовників. Змова не вдалася і він заплатив за неї головою.“

„А колиб була вдалася?“

„Ходив би не тільки з головою, але може і з королівським вінком на голові.“

На вулиці пахало авто... Пора в дальшу дорогу!

Ідучи в напрямі Райну думав я про те, як то вночі з 14 на 15 марта, року 1804 може тим самим шпиглом ввали Наполеонові офіцери герцога Д'Анген... Що він думав, що переживав тоді?.. Тема для чудного драматурга.

Була це для мене справжній неподіванка, коли в кількадесят літ пізніше, вже не над Райном, а над Вислою, прочитав я драму саме на таку тему.“

*) Ми дуже раді, що з цього поважного письменника про нашу молодого автора изгороджену на коопер. „Український Тижень“ не буде відповіду тим критикам, що зга-

„Дон Кіхот з Етенгайму“

„Сьогодні Великий Четвер. Не-лабаром Великдень. І скільки цих Великоднів було, а єміт зовсім такий-же, як і був. Нема Христа забарився Опаситель.“

(Галас: „Дон Кіхот“).

Літ тому відьманайцять весною, а саме гарно полудне, коли піла до-анна Райну пахне і сміється, спинався наш самохід перед гостинницею в Етенгаймі. Зробили ми яких 100 кілометрів тієї днини і не думали про ніщо, як тільки, щоб асти обід і відпочити яку годину. Гостинниця, котрої імені вже й не тямлю, нагадалася до того як не мож краше... Тихо, чисто, ясно.

Крім вікна видно каминиці, котрих мури тямлять ще може яке часоме століття, а на вулицях асфальт і хлівини, як у теперішній столиці.

Городок малий, яких 4000 мешканців, але має прогімназію, огорожену школу, фабрику тютюну, котел з цілною позіхромією і божни-що для не цілої сотні життів. (Робить куди гарніше враніжні, ніж наприклад наша Коломия.) Бачив я кілька сот таких городків, міні-яторних, але кудьтурних і не дивувався. Не дивувався також, коли подали нам обід, першазвичайний, але смачний. На столі біла сьваторська, свіжих цвітів і вліпана величеського вина

Першорядний Готель

НАРОДНА ГОСТИННИЦЯ

у Львові, вул. Косцюшка ч. 1.

пригадується своєму Громадянству.

для вигоди п. т. гостей

віндала і в кімнатах телефон.

доїзд трамваями:

ч. 1, 6, 7, з Головного Двірця.

ч. 9, з Двірця Підзамче.

ч. 8, з Дв. Личаків.

телефон 8-88.

1928

в союзі поставилися дуже ворожо до українського націоналістичного стремління, по-казувати наслідки, що є агентами ворожого українському народові чинників. На найбільшого ворога вважають вони УНДО, як не говорили і на вічах в праю і як про це пишуть у своїх органах. З думки нам повсім не по дорозі і ми не сміємо їм дати ніякої піддержки, коли

шануємо свою національну гідність. Зі сказаного виходить, що на польському парламентарному терені остаємо самі і власними силами маємо боронити наш національний престиж і інтереси нашого народу. Вести цю оборону у думній і несприятливій атмосфері парламенту річ і нелегка і по дуже приємна.

ліквідації східних границь австро-угорської монархії говорилося багато про національні права галицьких українців.

З моментом політичного прилучення Галицької України до Польщі скінчився політичний період боротьби за український університет: галицькі українці не валили участі у виборах, а в союзі у Варшаві панувала всепольська партія. Боротьба за український університет перейшла знову на освітнє поле. Тайний український університет у Львові мав на меті дати нашім молоді спроможу наукової праці в рідній мові, а молодим ученим нагоду поглибити свої наукові студії у всіх ділянках знання. Крім цього за границями краю відкрито український університет у Празі, щоб дати дальший доказ нашої наукової творчості і розвивати українську високу освіту при допомозі нової Чесько-Словацької Республіки.

Та ніде правди діти: домаганося від нас за всім повної зрілості до наукової творчості в нашім рідній мові. В останньому періоді нашої культурної боротьби за український університет адали ми той іспит понад усякий сумнів перед форумом Європи. Наша культурна праця вижидає тільки політичного завершення. З новими виборами до союму, до якого наш парід вислав своїх представників, мусить вирішитися в наша університетська справа. Але при цьому — коли вже діло в самому завершенні — не можемо ані на хвилину залишати нашого культурного змагання. Боротьбу мусимо політично довести до найкращого успіху — але головний культурний обов'язок тяжить на наших культурних робітниках, щоб у майбутній святині науки могли ми почванитися перед світом своїми науковими силами, які повелиб нашу молодь у царину найвищої науки.

Таке побажання складаю українському народові з нагоди Христового Воскресіння.

расу, по словам Клемансо — постра-тисся, аби бодай „20 мільонів німців було менше, чим є їх досі“. А сьогодні?... Про ревізію постанов миро-вого версайського договору, поки-що в білій репарацій, балакає вже навіть непримиримий Поанкаре. Тимчасом тяжкий німецький і фран-цуский промисли вже живуть в тіс-ній злуці немов сім'єські брати. По-зуміється, така перемена — рідше чи пізніше — мусить виявитися й на полі чисто політичному. Переміна є очевидна, радикальна й — що дивне — наступила цілком непоміт-но, майже на очах всіх...

Друга частина Європи — Радян-ський Союз. Побудована на підста-вах воюючого комунізму, з диким, невгомним бажанням провести на невинний, капіталістичний захід червоні полки. Чи не каже новий Мессія цієї Росії: „Да, мы повернем-ся к вам своей азиатской рожей?“... І це правда... Для себе самої й для цілої Європи сучасний Радянський Союз є величезна, кровава, таємни-ча загадка, є чорна хмара, з котрої в один нежданий мент немов в ано-калітичну ніч може звалитися сір-чана туча.

Італія. Нова, незбагнута сила. Від-будована й організована сталевом рукою цезаріанського диктатора, вічно задумана надміром постійно ростучого населення, спутана абсо-лутно каменистої почви рідних Апен-нів. Згідно переходячи до порядку над всім облудними фразами про вічний мир, італійський диктатор спокійно окружує вінок союзів своїх національних ворогів — кож-ного з них заманюючи перспекти-вою відбудови втраченої могутно-сти. Туреччина, Болгарія й Угорщи-на — ось винніші політичні партне-ри Італії. Уявляючи собі, які наслідки викликав би в Європі факт, колиб бодай одна з цих держав виступила до походу...

В специфічній ситуації знаходять-ся Німеччина. На зовні вона буцім мирно настроєна супроти всіх су-сідів, але на ділі — Німеччина не-звичайно енергійно працює над від-двиненням себе з тієї матні, в яку авала наслідком програної війни. Звільнення надренської області з під військової окупації Франції, ре-візія пляну відшкодувань, ревізія східних кордонів й злука Австрії з Німеччиною — це головні політич-ні завдання сучасної німецької по-літики. До речі, завдання, здійснен-ня яких теж не може обійтися без порушення існуючого політичного стану в Середній Європі.

А цілий ряд т. зв. менших питань, з яких згадатиб от нпр. про поль-сько-литовський конфлікт?... А го-сподарська, торговельна й митна війна всіх проти всіх? А напруження наслідком нерозв'язаного т. зв. мен-шинного питання? А голод на капі-тали і занепад запотребування при-рельтивно зростаючої продукції?...

Ні. Всі ці факти, безсумнівно фак-ти, показують, що положення Євро-пи є в найвищій мірі хитке, та по-леда іскра може спричинити новий по-жар... Тому й кожний з нас „між очі да видит, і іміяй ушн да слух-ити“...

Пам'ятайте, що політ збірні на нагроб-ини на могилі І. Франка треба посылати до Центробанку, Львів, Ринков ч. 18. І. пов. на щадинку кошовачу ч. 7918.

В університетській справі.

В боротьбі за український універ-ситет пережили ми різні стадії. Прихильна конюнктура, що існувала з початком 19. віку і в шістдеся-тих роках минулого століття, не була справжньою сталою тією бо-ротьбою, вона перейшла майже без-зміни в історії нашого народного змагання, а імена тих, що тоді голо-сили науку в українських катедр у Львові, записані цю правду в іс-торії нашої культури, але не в іс-торії свідомої боротьби народу за свої права. Першу стадію переживаємо аж під кінець 19. століття — це ста-дія ідеальної боротьби українсько-го студентства, яке спершу прого-лошує ідею самостійної України, о-післяж на конгресі 1899 року дома-гається заснування самостійного у-країнського університету у Львові. Небаром починається друга стадія: університетська молодь приступає до здійснення свого ідеалу шляхом легального розвитку, домагаючись переведення та поширення мовних прав у львівському університеті і зоповнення катедр в українській мові. Але цей шлях викликав у по-літичних кругах польської суспіль-ності страх перед змаганнями куль-турної сили українського народу і в боротьбі проти нього сколотрува-лася нова всепольська партія, що заворушила цілу політичну опінію проти наших прав на культурний розвиток. Почалася боєва акція про-ти всього, що називалося україн-ською культурою, проти нашого шкільництва та проти всяких до-магань на полі вищої культури. Зна-ємо, які наслідки мав цей виступ всепольської партії на цілу поль-ську суспільність — вона станула цілою лавою проти наших культур-них змагань. І в культурній справі соствала політична боротьба. Наш заріз відновив на політичну бороть-бу цілого польського загалу полі-тичним змаганням визволення вітч-ужої, насильної хуртовини. Тисячі віч, які відбулися навіть у найдал-ших закутках Галицької Землі, до-магалися заснування українського університету у Львові поруч із по-літичним домаганням відокремлен-ня Галичини, а одночасно призна-ня політичної самостійності укра-їнського народу в межах австрійсь-ко-угорської монархії. Не бажали собі тодішні польські політики ле-гального розвитку українського у-ніверситету шляхом мирної коопе-рації на утратістичному універси-теті у Львові, то було ясно, що зі українським студентством, зі україн-ською суспільністю не могли вже до-волитися значаєм культурним змаганням до поступового розви-тку університетської справи, але при-ступили до безпосередньої боротьби за здійснення самостійного укра-їнського університету — та саме цей момент викликав усе стійкішу енергію українського народу, яка

виступила тепер у повноті своєї мо-гутньої сили. Піднесено принцип бо-ротьби за найсвятіші права народу на самовизначення та понесено йс-го у виборчу агітацію за загальне, рівне, безпосереднє й тайне виборче право, щоб цим шляхом здобути со-бі найвищу святиню науки й народ-ню самостійність у рямках чужої держави. Таким чином українська університетська справа стала одною з найважливіших політичних пи-тань дня, а в австрійському парла-менті, що виїшов із загального го-лосування, не сходила ці на хвилю-ку в поряток української політики. Небаром, з моментом воєнної небез-пекі, переступила вона межі ав-стрійського кабінету та підготувала майбутнє становище інших європей-ських держав до українського пи-тання. Та хоч який слабкий був вплив цього змагання на політич-ний хід справ підчас і після світової війни — всеж таки європейські по-літичні кабінети судили про значін-ня української справи взагалі голо-вно на основі тої боротьби, яку укра-їнський народ вів за свою святиню науки.

На хвилину пригадала Україна світові своє право на самовизначен-ня, але після перемоги над нами за-лишилися в пам'яті союзних дер-жав тільки змагання Галицької У-країни до високого шкільництва й до політичного самоозначення. При

ПРОПУКЛИНИ у МУШИН, ЖІНОК І ДІТЕЙ радикально усуває без болю і операції

Зазедення М. ФРАЙЛІХА, Львів, Городецька 35.

Д-Р ПАВЛО ЛИСЯК.

Мир чи війна?

Незвичайно цікаву добу пережи-ває тепер Європа. Багато народів бажало існуючий стан утримати по змозі на довгі-стандові літа й від них лунають найголосніші кли-чі про „вічний“ мир. Але нема сум-ніву, що одночасно проти мира пра-цює як не більше, то бодай стільки сил, що і за миром. Таким чином ми находимся в позиції, так сказати, „житкої рівноваги“. Чи і коли вона може сколихнутися? Невідо-мо! Та певно, що колись історики нашої доби назвуть її добою пере-ходу від повної воєнної руйнації до доби справжньої рівноваги, яка покищо ще далеко вперед...

Візьмим для аналогії добу по наполеонських війнах. Святий союз трьох монархів: австрійського, ро-сійського й пруського, котрим сес-кундувала Англія й Франція — вста-новив мир, який протривав в Євро-пі майже без зміни до 1848 р., ба на-віть, коли французько-німецьку

війну в 1870 р. вважати тільки льо-кальним епізодом — аж до 1914 р., себто до світової війни. Майже пов-них сто літ жила собі Європа в ста-ній тривалого мира, розвиваючи свої матеріальні, економічні і культурні сили до неабягнуто високого рівня. Але від катастрофи 1914 р. — не може прийти до себе. Було непро-стимим самодурством й сліпотю дивитися інакше на теперішнє по-ложення в Європі.

Чи є тут бодай одна якась тріва-ла, непохитна підвалина, рівна абсо-лютній силі сатурованих імперій Європи в 19 віці? Ні одної... Все на-ходиться в стадії якоїсь пливкоги, немов в добу великих глобальних катастроф, де навіть „гори передви-гаються з місця на місце“.

От гляньмо на Францію. Після війни розпалена до білого нена-висть до Німеччини. Бажання по-вести став війни глибоко в діті ми-ра здавити й адусити тевтонську

творити, грунт для певної емоції, і навіть змогу виявити повсякденні протести у найменше повстанні формі, бо проти такої жакет-членів народу і то тільки тому, що інші вимагають, щоб ставили тільки національні інтереси на першому місці особистого, але в інших членів.

ЦЬКНИ

асна хліборобська продукція.

український просвітно-економічний у Львові, відомий і. і. 2. 1909 р. підкреслює в рефератах Глозінського і о. Т. Войнаровського потребу докладно означити технічні аграрні відносини (пробувати розкрити цілі дальної економіки і передусім хліборобської праці в чині).

з того часу пройшло важких 19 літ із новою мінливістю українських земель новою національною та соціальною революцією.

Зникли умови старої господарської і хліборобської західно-української української «Сільсько-Господарської» і західно-української хліборобської кооперативної, змінилися «Резерватів Союзів Української Кооперативної» просвітницькі цілі нові та усталюють і здійснюють новий раїс на поширенні території своєї нової діяльності. Цей план і його реалізація нашому громадянству з яких обидвох установах, із окремих і їх голова, нині, Ю. Павлюк, те організує інших хліборобських організацій і альянсів («Сіль» і пр.).

Цей план і його дотеперішні успіхи, освітати і ще раз провітрити, та ось тут кількама словами загальною відомо думку про новий хліборобської продукції еришній стан у світі і передусім

ослаблена хліборобство не тільки сільських земель, але і цілий Європи. Іменно Європа була багатішою та щасливішою, ніж його хліборобством. По війні зменшилася в площині управної рілі та її альянсів, зменшилася інтенсивність цілої хлібної праці. Що торкається збіжжя, то сільська продукція пшениці за в літах 1922-26 майже ту саму у управу площину і до сучасних, в літах 1909-13 (кругло 105 в гектарів і мільярд м. соти); одна-

ерний український просвіт.-екон. кооперативна книга, Львів 1910, ст. 126.

В оборот річної землі, Львів 1925, 1.

ж на часті би виробити великий мат под назвою Богдан Хмельний. Прохав звісток із славно-киття великого гетьмана — зазвучав Петрушевича до діла, ачував, що як би така книжочка-сторіска Богдана могла вій-о би її дуже розкупили, бо є на м часті».

тінчу ці рядки на підставі пенсії з Антоном Петруше-м, що зберігається в бібліо-тародного Дому, малюнком ала Малиновського подія р. іншого характеру в ан-Петрушевича:

«...можемо до себе прийти наслу- і видати, що ся діяло в дже-ложі, нерозуму і злощастності. Вже як знаєте давно пригото-ване позиске вибухло тепер — і — робітники, челядь, сту-аробітниця, мужи і жінки, юнаки і дівчата, діти, старі, молоді, і навіть деякі поставили бар'янували ратушу, академію, стар-і, покрилися по домах, і червоні фани — хоті вбив-смишляки б'ли виставити — соб' заступу, випастиху ка-і — і даві потисками нерозу-вового, надіючись на Deutsch-геміст — але пусто — ти, а пазари на них — Гартман не-ули в резерв — канонада бомба-катами в картатами. Зв'язок з Армією бомби і ракети, приторіа і Конспіраційного так-

Однако коли погодився у тому, що освітне життя може правильно і в пористі розвиватися на національному ґрунті, тоді ми повинні вжити стільки моральних і матеріальних засобів, щоб цілком, цілком провідати ідеї доможити до порва-ти в саме для добра і розвитку вла-дого українського народу.

Європа імпортувала щорічно в останніх роках перед війною кругло 70 мільйонів сотнів пшениці, а в роках 1924-25 цей імпорт зріс до 147 мільйонів соти. Перед війною Європа експортувала жито — по війні, в літах 1922-23 європейський імпорт жита зріс до майже 9 мільйонів соти; в двох наступних роках зріс до понад 11 мільйонів сотнів річно. Тільки барометр, добрий засіб плодороддя, але найгірший засіб людської поживи, постійно зростає в Європі і в 1925 р. (включно з Радянським Союзом) перевищив на 29 проц. передвоєнну продукцію.

Запаси європейської повсякденної збіжжя продукції ратує рівночасний зріст цієї продукції в Америці. Наприклад: продукція пшениці зросла в Канаді в літах 1923-5 із передвоєнних 84 мільйонів соти до 104 мільйонів, в США зросла з 188 мільйонів до 211 мільйонів, в Аргентині з 40 до 57 мільйонів. Проклячування світа заповнене, однак і з цим застереженнями, що 1) збільшення повсякденної Європи не має своїх границь на закупів збіжжя, м'яса і тварин в Америці і що 2) американське хліборобство, сильно розбудоване за часів воєнної кон'юнктури, переживає задала його крах тепер дуже гостру кризу¹⁾.

Щоб ясніше уявити собі хід повсякденної хліборобської продукції і культури та їх теперішній стан в Європі, подам на основі цінної статистичної «Швабського» образ цих справ в найважливіших європейських державах.

Англія, держава промислова з 12 проц. різниці населення, ще нині має феодальну різницю структуру. Більша земельна власність посідає там 4/5 землі в володінні 7 тисяч власників. Домінуючим типом англ. хліборобства є аренда. Промисел так пригноблює англ. хліборобство, що воно працює екстенсивно. Чимраз більша площа служить дозвенту і годівлі худоби (овець). Підчас війни і зараз по війні управа пшениці (єдиного хлібного зерна) зросла в Англії від понад 750 тис. гект. в роках 1909-13 до 837 тис. гект. упр. площі в 1922 р., однак вже в 1925 р. під пшеницею осталося тільки 637 тис. гектарів. Англійське хліборобство (з Базилю, Шкотцією та Ірландією) прохарчує тепер

¹⁾ Herman Levy: Der Weltmarkt 1913 und heute.
²⁾ Polska na tle gospodarki światowej 1927, стор. 432.

же коло барикад — гарматні кулі і нагача — все тоє в чотирьох мільйонів. О'ї до 11 год спочинуть — коней коней 50 коней — коло 300 коней — і з'являється А. що показав — по-жиди, чому, рівняння і убитих в каналі кедами. Ратуші і вежі оть них підпадає — в оть ратуші старий театр — академія со всіми кабінетами і бібліотекою і обочинними домами спор-тан і ще догоріють, бо неможна гасити, і полки сивани поспунали! Всюду знищений Ієрусалим! Понад Ор-меяського Архієпископа летів бомби і ракети, наробивши много шкоди і перестрашивши старця. Ввечір 11 год з'являється в чотирьох хотів полки са. Юр-опанувати, але військо прогало их, і удалося війську все до міста согати на кушочку, де лямину перуш трісь. Поль-ського орла невидати! Ввечір Академія з'являється з дві компанії годин зми-кнулися — мезити, що там є з ними — над їх головами огонь. Право доз-не — ради розв'язані — і наша, чво-писма страмани і Зорі, Kriegszustand — випускають по домах — еміграція за границю — бреш складають — Пав-цій, Зубрицький і исп Русини здорові — і жиди! Отже то видно, хто приготу-вав різню і розбій! Але на нас Русини! Полки всю гину складають!

«Но потому айше напши, бо не маю-ше відомости, не виходжу и не прихо-дит, бо з'являється дукують М. Мали-новский.

своє населення задоволює на противі 3 мільйонів. Ця ситуація і в Англії загально-господарській відносини в цілій Європі викликає в останній час і в Англії сильну акцію в напрямку перебудови англ. аграрної структури. Ліберали захищаються від 1925 року за націоналізацією рілі, себто за відданням удержавної рілі хліборобам у формі вічної аренди без права продажі; соціалістична робітничка партія оголошує в 1926 р. свій проєкт альянсу вічної землі, власності (у власності) на рілі держави, щоб потім цю землю виарендувати хліборобам при рівночасній зорганізації державою збуту хліборобських продуктів; консервативна партія скляється до введення платової охорони для англ. хліборобської продукції і — будучи при владі — підтримує різництво кредитами, особливими допозагами для зрібних посесорів і хлібор. кооперативів і т. п., мотивуючи своє протиставлення негативній зміні цінової аграрної структури недостатком політичних грошових засобів в державній скарбниці.

Німеччина має 35 проц. хліборобського населення, однак господарська політика цієї держави вже перед війною дуже дбала про своє хліборобство, підпалюючи його всіма засобами нарки і митовим захистом. Всеж такі і передвоєнна збіжжя продукція Німеччини задоволювала тільки в 50 проц. внутрішні потреби. В 1922 р. видатність хлібних збіжжя в гектарах поменшилася на 30 проц. в порівнянні з 1913 р. і. Державні марки закривали одиниці імпорту чужого збіжжя, хліборобство ожило. Підчас стабілізації валюти обмежили закупів харчів населення при рівночасній сильній конкуренції чужого збіжжя, гострий розбіжність між цінами за промисловий товар і хліборобські продукти в користь перших і при високим податках та данинах. На противі 3 літ по стабілізації валюти німецьке хліборобство попало в дорожні короткочасні дозги і дійшло до 50 проц. свого передвоєнного задоволення. Державна стає тоді всіма силами ратувати своє хліборобство. Ожиджа догоришній кредит (при допомозі амер. капіталу), ціна збіжжя стабілізує особливу «Getreidehandels-gesellschaft», від серпня 1925 р. знається і чимраз більше загострюється аграрний ціновий протекціонізм, нарешті держава забезпечує німецькому робітничку більшим хліборобським вартостям, переводячи там для него помірковану земельну реформу (робітничі оселі на підвект парцелях) і т. п. Піклування держави про самоистарцальність та рентовість своєї хліборобства аж: дала таких знодій, що напр. перетинає видатність 1 гект. пшениці зросла з 16.9 соти. в 1922-3 р. до 18.5 соти. в 1924 і 1925 рр., причім площа засівів пшеницею зросла рівночасно з 1.374 тис. гект. на 1.552 тис. гект. Всеж такі ще в нині німецьке хліборобство задоволює лиш 70 проц. внутрішнього апрозіанційного задоволення.

Європейське відбудовує своє знижене відносно хліборобство Франції. В 1925 р. збіжжя продукція Франції вже перевищил передвоєнні досягнення. В Італії зорганізував Муссоліні в 1925 р. відносно «la battaglia del grano». Хліборобську продукцію підсилюється там багатими рухуваннями катедрами хліборобських дослідників, механізацією праці, селекційними стадіями, кредитами, меліораціями, нагоруваннями і відносною митною політикою. Це дає значні успіхи. Всеж такі про апрозіанційну, навіть релятивну, самоистарцальність Італії покищо ще не може бути і мови. В Румунії, сильно знищений війною, перевернено видатку земельну реформу; всеж такі — по часті покищо навіть задала цього — рум. хліборобство тимчасом підупало. В роках 1909-13 Румунія (без Бессарабії) експортувала кругло 15 мільйонів збіжжя в мук. В літах 1922-23 цей експорт (з Бессарабією) аявлявся кругло тільки 1 мільйон метр. сотнів.

В Радянським Союзі відбудовується хліборобську продукцію по глибокій перебудові тамошньої аграрної структури. Там перевища серед революцій до селянських хліборобських рук більша земельна власність, оцінювана на 5 мільярдів рублів в золоті. Однак недостатка капіталу і реманенту, непомірна ціна фабрикатів і госп. приладів, комуністична засада про право держави на цілу надлишку хліб. продукції понад означені споживчі норми, доводили хліборобську продукцію до катастрофи і тепер це сильно задержує відбудову хліборобства в Рад. Союзі — навіть у хліборобстві в Рад. Союзі — навіть у хліборобстві в Рад. Союзі мусить експортувати збіжжя та сирині. По війні участь Росії у асортименту експорту земледілія перевищувала 50 проц. Від 1923 р. перевищує збіжжя з Рад. Союзом не перевищує 20 проц. передвоєнного стану. Цей пшуче європейський шиклар збіжжя не-бешний англ. бути і майже не скоро зно-рестав ним бути і майже не скоро зно-рестав ним бути. Часта хліборобства в цілій еко-номії держави аявля на території Рад. Со-юзу з передвоєнних 79 проц. до 40 проц. в роках 1924-25 (ціна торговаельний обо-

рот Р. С. з закротом дібана в сні по-ках до висоти 25 проц. передвоєнного обороту). Всеж такі і в цю перу хліб-робської країні з 55 проц. цін на маселі — культури і продукції хліборобства роз-аляються, з приклад річ майже скочили і леще ніж шпеленні промисли.

Польща менше хліборобська від Рад. Союзу, бо має тільки 65 проц. хлібороб-ського населення, — і менше промислова від Німеччини. Хліборобська справа в Польщі, в порівнянні від історичний стан, нам найкраще відомі. Тому обмежуємо тільки до пригадки, що тутешнє хлібороб-ство осталося без оборотного капіталу, по 1921 р. повою в короткочасній ін-варській дозги, що зорганізування аявля-реничного кредиту покищо не має на-дідати, що польща засіву в тут ще в тепер-ля 5 проц. засіву від передвоєнного, — пе-редусім менше має тепер Польща пшениці-зате більше барометр, — в цілій Польщі в кароватих (до 2 га) і пшеницестарцаль-них (до 5 га) господарств 65 проц. (на-зак-україн. земель від Польщі аж 30 проц., що є унікалом в цілій Європі), — що по війні майже треба тут сплати пе-редвоєнну віддачу хліб. населення, що передвоєнна аграрна реформа може за-спокійти навіть на польській етнографіч-ній території голод землі тільки природ-ного приросту хліборобського населен-ня що перевищує Польщу на мільйонів в експорт. Всеж такі іктівність торг. бі-лнсу в 1926 р. піддержувала хлібороб-ська продукція більше ніж преміювала експорт промислових фабрикатів. Не див-ля, що з весною 1927 р. злилися на-зак-Польщі збіжжя й мук., з Радянським Союзом. Всеж такі і в Польщі державна політика знертє в останній час чимраз більше уваги на інтереси хліборобської продукції — (очевидно навіть при цій та-увазі переусім більші господарства і на-ціонально-польські) — і на дає вже пш-хидині і відомі успіхи. Розвиток хлібороб-ства і цілого господарства в Радянським Союзі чимраз сильніше загрожуватиме хліборобській продукції Польщі. Дешеве випрокування укр. пшениця — передусім.

Коли одинок поглядом через гачею на цей подібний нарис умов хліборобства в різних європейських державах, побачимо, що по повсякденній переході роки світового банкіра й фабрикатів від Євро-пи до Америки, Європа чимраз-то сильні-ше починає піклуватися сво- хлібороб-ством. Перебудовується, підобір апрозіан-ційних засобів, фінансова неспроможність фінансувати імпорту в чисто також конек-ність збувати свою промислову продукцію переважно на внутрішнім ринку — усе те головні причини цього воєнного і повсяк-денного затору Європи до хліборобства. Ось чому Європа примусово вже розпар-целювала (показ СРСР) кругло 8 міль. гектарів і навіть в Англії думає про радикальну перебудову рішучий структури та осе-ди, де і як може, інтенсифікує хлібороб-ську працю. На кім шляху Європа ви-дешо організує, але думаючи про будуч-ну треба мати на увазі, що

1) дальший похід Європи в цім напрям-і перешкоди, передусім: найде загаль-недостатку хліборобського догвороч-ного кредиту (на не прокатується Між-родній Кредитний Інститут під нагу-рток Міжнар. Рішучого Інституту), аж-хитку політику ціл. — хору аграрну ст-туру в багатих державах — і перебуд-конкурентно дешеву, на релятивно сир-почі і змеханізовано прешуючого аме-канського хліборобства;

2) що до всего того треба величезних капіталів та що ці капітали одинокли-ся по війні передусім в Америці (Войні-анкровоує, що маєток Англії, Франції, Бельгії, Італії, Німеччини і Австрії рі-не-ся в 1919 р. кіноті 255 мільярдів доларів, але-самих Злучених Держав Америки 255 м-ліярдів доларів);

3) що переживаюче тяжку кризу аме-риканське хліборобство вже зберігаєть-ся організувати державними засобами ек-спорт своїх продуктів по думингових ці-нах (Mac Nary Nigen Bill з аявотого 1927 р.), то мусить сильно старіється ста-білізувати ціни передусім в тому експор-тову пшеницю шляхом приватної торг-організації. Всеж твориться в Вишній-світловій (передусім американській) трест для аявлянокування пшениці.

Цей останній момент пареші війни-примовляла (в Європу тим сильні-ше) про власну хліборобську продук-цію, — однак всеж такі — це де жиди-аю нам аляжний хід Європи на від її ко-лілі — не аявляти щіж як далі — релі-дарській ерамі.

Woytinsky: Die Welt in Zahlen. St. 1927.

Вражіння з поїздки до Київа.

Чисто й докладно списаних не
перів у збірці є 20; інших 9 ном
ів — то кидані на швидку брз
ові нарис. В числі тих 29 номер
8 записів народніх пісень (4 в
ол. Бобикевича, 4 від Ів. Колес
від невідомого), 1 гармонізац
узки Дегтярева, а 20 оригінал
их творів пок. о. Нижанковског
Не в тім одначе вартість збірк
она містить у собі 20 композ
ій симпатичного музика, але в ті
до ті композиції — то хроноль
чно списані найкращі його тв
з років 1880—1888, початі в ч
их, коли автор був ще ученик
ої класи гімназії в Станиславові
пис і з я й подаю в хронольогії

БЛІДНИЦЮ непокрови́сті, ус-
нає, ділає зміцню-
ючо, відживляючо, побуває апетит-
поси́лений середник для реконвалес-
центів

М-ри Кништорфського, вино хіноно-за-
міне на еспанській мові. До пабутья
у всіх апіках і дрозутинь. Шна за фд.
475 зок. пів 240. У власнім інтересі жи-
дати виразно М-ри Кништорфського ви-
но хіноно-заміне. Laboratorium chem.-farm-
ce. M. Kszysztofowski Tarnów. 43 ?

нім порядку, зазначаючи авторів
тексту, до якого композитор да-
вав музику:

Рік 1880: 1. І. Мардарович: Где
єст наше прибижище; 2. І. Марда-
рович: Очи; 3. І. Мардарович: Туга
за весною; 4. Гофманн: Abendlied.

Рік 1881: 5. І. Мардарович: Го-
стям (на іменни Вайдовського);
6. Серенада (на іменни Мидлов-
ського).

Рік 1882: 7. Гайбоніцький: Три
півні.

Рік 1884: 8. Ол. Бобикевич: Вер-
ніться сні мої; 9. Федькович: Гу-
дали.

Рік 1885: 10. Шевченко: Не забу-
ду я; 11. Федькович: З Окружків;
12. Народня пісня: А з відси гора
(запис від Ол. Бобикевича); 13. На-
родня пісня: Пішли жінці (запис
від Ол. Бобикевича); 14. Ів. Фран-
ко: Кантата на вечір О. Е. Конись-
кого дня 22. січня 1885; 15. Б. Кир-
чів: В гаю зеленім; 16. Іер. Калитов-
ський: Вандрівникам у Карпати;

17. Ю. Шнайдер: Бездолна (на те-
му нар. пісень); 18. Народня пісня:
На вишнім стійла (запис від Ів.
Колесси); 19. Народня пісня: По-
над чорне море (запис від Ів. Ко-
лесси).

Рік 1886: 20. Б. Кирчів: Она од-
на — она моя; 21. Ол. Бажанська:
Коли?; 22. Мої білявочні (Хоч на
хвилиночку...); 23. Народня пісня:
Мізерія на сім світі; 24. Руданський:
Звела мене.

Рік 1887: 25. Да ісполнятся (муз.
Детярева, гармон. Нижанковсько-
го); 26. Народня пісня: Гей у полі,
у полі (запис від Ол. Бобикевича).

Рік 1888: 27. Пісня козаків (З поня-
вою вітер віє...); 28. Народня піс-
ня: Зажурився молоденька удо-
ва; 29. Пісня кержинця козацько-
го (Где ти ходиш, где ти бродиш,
козацька доле...).

Зберігши найкращі компо-
зиції пок. о. Нижанковського, ура-
тована припадково збірка зберегла
й невідомий текст кантати на вечір
Козикського, написаний Іваном
Транком а січня 1885 р., що його
тут подано, змінюючи тільки пра-
вопис:

Не гермати грають нині
І не дають гомонять,
Хоч то в нині Україні
Сам то найкращіше а свят.

Не цар, не генерала
Ми прагнуемо ось-тут:
Наша Русь поведичила
Чертийковий ширий труд.

Не цар і не великому,
Але слова світлий дар,
Але ніс ісеру Богу
І любови небесний жар;

Того слова, що отуїте
Серцем терня грів всі,
Тих пісень, що черть стоїть
Нас підберкують в борі.

З поколю в поколю
Слово гомонить,
Прекрасі бої і терня
Піснями шукати ужити.

Врукам скляним і розумним,
Волонь гора і око
Доконан предіс думи,
Предіс слово і любов.

Честь же Твору саду мін,
Твої пісні, бажку мін,
По всія плані України,
Віа Сіну аж по Кавказ.

Муанку під ті слова Франка здо-
жидиш о. Нижанковський 20. січ-
н. 1885 р. Слова, значитися, були
закінчені мало-що раніше

Діло, 4. квітня 1925.

Та найбільше радян ті, які умиш-
ку

Тепер нічого посылати письменниці, вона
собі як у Бога на папузо. Не тільки не
писала, але й не вірала, бо «хлосська
державка» за Збручем подбала вже сама
про не.

Галицько-буковинська Україна те по
очуняла з першого захоплення, а вже
друга вістка усіх масам по думі: «Йдо-
ні по Глиатку прокутується дати місци-
ну допомогу».

Собто: Було дано дві платні, а тепер
буде дана ще одна.

Ще ніколи не було в Галичині стіль-
ки радифілів і стільки кандидатів на
письменників.

— От і Радивинна... Вишварно й ми
вільна повістей, оповідань, чи наукових
праць а потім — і аж та розперілася.
Шайб ві 100 карбованців на місяць!

Але така вже атмосферична політика,
що після погоди приходить дощ, а то й
часом грім а ясного неба.

«Стефанко» досі не дістав ні здона-
ного медяка.

«Кобиланська» те правда дістала, але
стільки само те Стефанко.

Про третю платню нічого й балака-
ти: вона не менше ціня, як дві попе-
редні.

Ось вам, Ш. Читачі: реєстраційно-
«Радис» — галис», собто, переказавши
на звичайну мову: революційна трагі-
комедія «Радисська писанка — Галиць-
ким письменникам».

Дістала свого часу Галичина Краман-
ку від Куліша, а тепер дістала галицькі
письменники писанку від Рад-України
Перша була смачна, а друга те й шту-
дерно розмалявана...

Душаю, що на епохальна подія не
пройшло безслідно. В устий словесно-
сти вона напевно відібється, як от на-
приклад історія про Зельмана.

Хто зна, чи за рік-два не будуть на
Великдень виводити дівчата:

«Наркомос і Совнарком
Радис галис трагіком»...

Галактіон Чіпка.

О. Д-Р ЙОС. ЗАСТІРЕНЬ.

Великдень у циган.

Дивний нарід ті цигани! Це останній,
бо потатарський мандрівний нарід, що
прийшов до нас з Індії, інтенсивні там
якоюсь сильнішою кастою людей. Наше
простодурдя більше зацікавлене
життям циган, ніж інтелегенція, бо сто-
ридо багато переказів, казок і жартів
про циган, алево їх у байку та в драма-
тичну літературу 17 і 18 століття. Преш-
кавою є циганська мова та мало в нас
нею займаються. Колиш цікавилися ними
Кравецький. Бачна а словничок мови
бесарабських циган поданий 30 літ тому
а петербургській «Ниві».

Хоча цигани мандрівний народ і на ко-
раблях переселилися півті до Америки,
зайшли далі мандрують та аляються укра-
їнська природа найбільше їх привабляла
до себе, бо багато а них осіло не тільки
на українських землях ланної Угорщини,
але і вазовж хребта Карпат на галицькій
боці, а переломі серед лемківських сіл,
де стрічаємо багато циганських хат. На-
шим землякам буде цікаво обставина,
що українські цигани сторонять від інших
циган шпр. руницьких або угорських і а
своїх мандрівках відуть від бесарабської
України на Поділля, Поділля, Галичину
Волонь і знов туди вертаються. До ма-
зурів у Польщу не тигнуть.

Одного разу пішов я в великий табір
циган, котрі розложилися а сілі біа Бро-
дям, білі жидівського околиця. Мало
не цілий день провів я там один між на-
ми. Пі цигани були зо мною, співалим,
нісь дуже ширі. Табір складався з «ла-
щик» і угорських циган, що стрігалися
разом, але мали а далішій мандрівній роз-
ділється. Навіть тут розтанувалися окре-
мо і ставали до себе незалежно, моє
літ «вороні політичні партії».

Хотів а розказати про їх реалістичні са-
тоганд. Думаю, що мають нуль свою ці-
тологію, тощо. Тимчасом а переконав-
ся, що їх реалістичні поняття майже нікі.
Примет Бога «Мродеа» не знають. Я
линіє вразили, що мають вони скоріше
культіванство. Лізвол істиче а них а роль
мужеським і жіночим. Чортя зуть-вони
«бона» а «беніна» то «дортна». Радів
е а них прохання, яких отримали а чорт,
але мають вони і такий прохання: «Доби-
ти Ціт скара» (і шовсе ту мродка).

Вся «писанка» для
«Рідної Школи».

Не забуваймо на ланний сарний зна-
чай площини а нагоди Воскресіння
длати як дар на «писанку» для «Рід-
ної Школи». Кошини українців(на),
можна українська установа випов-
нити як слід свій обов'язок і перешле
длати на адресу: «Рідна Школа» Львів,
Ринок 10 а донесено «писанку».

Чотирнадцять літ тому бачив я в ку-
пелівні місті Криниці, як шоденно хо-
дили там молоді циганята за жулобом і вер-
тали з іншими пастухами. Я розвідав, де
вони мешкають і хотів їх відвідати а
«патраді» (так називають вони Вели-
кдень Зеленої свята то «русали», а Нової
рік «незобер»). Пів години ходу за Кри-
ницею, під вертеповатим яром, вийшов а
циганське обійстя. Хата ліхо загорожде-
на, господарська лямаря розкинена
Пасся кінь (граб), була й безрого (бач-
че), трохі курий (казки), на колах горшки.
Я вийшов а убогу хату. Циган у сере-
дніх літах поздоровив мене першим сло-
вами: «Крісто воскрес!» Виповини
почав я з ним і а дітний розмову. Циган
ки-жілки не було. Літ були чистіші, як
звичайні циганята. Циган сказав, що ми
вміють «отченашос» і хотів усі в курсі
і непис (неділю і свята) пелес (молятися)
до кантері (церкви) а нині ходили і на
гайку, бо дітчата мають нові спілочки
(окалі) і дечета (фартушки), а клопці на
пінках (ногах) нові ногавки (пінати). І
дламуто (зуть) Омліч (Андрій) хоча має
хас (кашель) і мене кердавом (нічого не
робити) та пішов а Янкус (Яковин), хоча
аже йур рат (аже вечір), до церкви.

В тій циганській хаті були, як у селян,
паперові образи а рамках під самою сто-
лою, далі давки, талич а сілі. На столі
покритім білим полотном, були свечні,
ковбаси і хліб.

У розмові а циганською родиною за-
писав я а пітисевичі циганських сіл, а
думкою, що наші лемківські-дівчати мо-
жуть зацікавитися життям наших цига-
нів і їхньою ілдо-серофільською мовою,
якою можна би пояснити чимало наших
ще нині ашварних сіл, образок і зна-
чок та дечого з мітології.

Ось-що а довідався із цієї розмови:
Циган сказав мені, що палатаскіро (по-
зазачора) чути було гермінед (спів) і був
блоскавс (блосківс) а випитий тосара
і сілес (ранок і день) погілі, та шоби хо-
лосчівс (чорт) не дав а настановіс
(понавільс) бріліна (дошу). «Напоре, йу
коро да хав!» (Пачино, дай їсти дити-
ні), сказала він до своєї Марін (Марини).
Вона любить курині (курки). Ось розси-
пави на дельна (підлога). Кай тут тедан-
міназ (шоби тебе завідав), не знаєш де
рой (можна), тіпро (миска)? В ріві (гор-
шку) а чут (молочко). Ма нема бач (я
не маю шасті), перліна і парліт (подушка і
ковдра), ровні мірі (моє жіноча кинуза),
на сканіс (сілі) і пішла на ган (саго). Ме-
не сом (я не є) чіло (жид), цінавен (ку-
пель), але хартівс (коваль). Бері, пайорі
(дівчино), діло (кустичка), богачі (чер-
воні) і нис (миско), скажіна міріке (шкля-
ні коралі), манаро (хліб), погань у дзер-
канос (зеркало), на шеро (голова), нва
(око), нис (ніс), мен (шова), дладо (зуби),
ли (чучо), бал (молоско) і не будь (сто-
нос) столон, аві деревом (кашт), бо ра-
шай (сакшесом) аварді (прійшов тут) і
дворі шіс (зимою), оар (граза) вена. Пач-
ефта (пять сіл) дла а Уаз (Улад), шувар
під (гарний дітич), гегедушс Шпрів
(музика Кирило) заграв на гегедуш
(сиринка) біс (сидла), а терені і терні
(молодий і молода) і я, длака (діду) не
андремолі орліс (не а поле орати), але
арос пілай (я весною, айом) тедас (та-
шовати). Ме длака тіріко прастал (ду а
як птак літати), тедвал (сита) і марс мо-
лініт (до Бога молячися). Ме піраа
кашел-марс (Я хочу гроші бати). Ме ке-
рал, пірал теча (Я роблю, схожу, зби-
їсти). Седлас катів чіпрі (білий зо-
бист жіночий). Рушакос. Румакетос
бахт, тепер мюом (українці) і циган зли-
зуть кайті, шаста, срободу!

На такий етудіал провів я кілька годин
Великдень а українсько-циганській ро-
дині, побачив і бі бахт (шаста), обдарував
циганята чим міг і аї словами «Крісто
воскрес!» аїлітиса.

На підставі записів іх циганів на
посла а відносі дла тімчасово
«Ціпори Руми», перепісавши циганським
мовою і калені а калі, що вони мають по-
сказати вісеставом дла «писанка».

Політичні шпильки.

Здоровий розум може а політиці прави-
ти тільки як один плес тріонаірату: по-
рут таланту та освіти; коли він рішує все
сам, тоді маємо найгіршу диктатуру: ду-
хового проастаріату.

Однопартійники лекше вибачають собі
важкою безхарактерністю ніж розум і шир-
ість.

Деякі діячі пропадають так дуже за по-
плярністю, що аж пропадають від неї.

Політичні фанатики рижуться від дея-
ких недужих тим, що недужі, шоби оздо-
ровити себе пріють від аспірини, а полі-
тики, шоби оздоровити інших пріють від
аспірації.

Найприроднішими союзниками політи-
ків, що працують зялком, є лизуни та
облизні.

Аргументи переконують лише тих, які
знають, що переконань не можна змінити
під впливом аргументів.

Політик не повинен мірити своєї вели-
чини порівнюючи себе зі своїми ворогами
та суперниками, бо він адебільша вважає
їх ідіотами.

Одна позовина лизних політиків вірить
у що може; друга не може того, а що
вірить.

Ліжчі, що часто мінють переконання
завдяки грошам, ще частіше мінють гро-
ші, завдяки переконанням.

Ліжчі, що переплутують політику з по-
зією, живуть оманною поетів-дебютантів:
коли їх хтось похвалить, вони горді сво-
єю популярністю, коли їх критикують, во-
ні горді своєю непопулярністю.

Е політики, які починають ризувати
свою повагу саме тоді, коли тратять по-
чуття смішності.

Розумний політик не той, який іде за
суспільністю або за яким іде суспільність,
а той, що до чогось іде... ще а до чогось
розумного.

Як деякі політики не мають вірити а
здоровий організм свого народу, коли ба-
чуть, що навіть усі їхня діяльність йому
не шкодить?

Мих. Рудивський.

ВІДУКИ ДНЯ.

Радис — галис.

(реєстраційно.)

Не думайте, Ш. Читачі, що по знов
дівсь новотвори української мучениці —
мови, або інше маюфес. Це собі ашчай-
ніське скорочення на «Кітхат» білшо-
вицьких Госіадів, радосів, сельбудів,
вушків, робфаків, совхозів і других Ка-
гановичів.

Святоче число «Ліла» так завадено
алонками, що а жущу скорочувати свій
фейлетов, шоби проскочити а друкарню,
Тому вивра модний телеграфічний стил
і ним пишу:

Наркомос до Радискому:
— Тов-єспеленці, чи не датиб га-
писомі Стефанікові 100 соврубос умесит?
— Можно, тов-єспеленці.
— А буписці Кобиланській томе
донно?

— Можно!
— Харашо! Чік (честі іноу клантеса)
— Чік.

І роатрубил радисан а за ними і бур-
гиві! «Галицький письменник Стефанко
і буковинська письменниця Кобиланська
дістали по 100 карбованців місячної
платні».

До того Кобиланській подаровано ще
й дім у... Харашо. Хай собі, монжя, ті-
шиться тим славна письменниця. Ії це
не зашкодить і наї тож...

Радисан не тільки обдаровані. Радисан
й другі письменники та поети, радисан
кандидати на письменників та поетів
Радисан батьки, які мали письменних си-
нів, ріджол мені, які от-от сподівався
сина, що можуть бути письменниками.

— Ануж — кажуть — і наш син до-
сповить такої платні. Неж часот!

Та найбільше радян ті, які умиш-
ку

вали Кобиланській ювілей. Не треба
тепер нічого посылати письменниці, вона
собі як у Бога на папузо. Не тільки не
писала, але й не вірала, бо «хлосська
державка» за Збручем подбала вже сама
про не.

Галицько-буковинська Україна те по
очуняла з першого захоплення, а вже
друга вістка усіх масам по думі: «Йдо-
ні по Глиатку прокутується дати місци-
ну допомогу».

Собто: Було дано дві платні, а тепер
буде дана ще одна.

Ще ніколи не було в Галичині стіль-
ки радифілів і стільки кандидатів на
письменників.

— От і Радивинна... Вишварно й ми
вільна повістей, оповідань, чи наукових
праць а потім — і аж та розперілася.
Шайб ві 100 карбованців на місяць!

Але така вже атмосферична політика,
що після погоди приходить дощ, а то й
часом грім а ясного неба.

«Стефанко» досі не дістав ні здона-
ного медяка.

«Кобиланська» те правда дістала, але
стільки само те Стефанко.

Про третю платню нічого й балака-
ти: вона не менше ціня, як дві попе-
редні.

Ось вам, Ш. Читачі: реєстраційно-
«Радис» — галис», собто, переказавши
на звичайну мову: революційна трагі-
комедія «Радисська писанка — Галиць-
ким письменникам».

Дістала свого часу Галичина Краман-
ку від Куліша, а тепер дістала галицькі
письменники писанку від Рад-України
Перша була смачна, а друга те й шту-
дерно розмалявана...

Душаю, що на епохальна подія не
пройшло безслідно. В устий словесно-
сти вона напевно відібється, як от на-
приклад історія про Зельмана.

Хто зна, чи за рік-два не будуть на
Великдень виводити дівчата:

«Наркомос і Совнарком
Радис галис трагіком»...

Галактіон Чіпка.

О. Д-Р ЙОС. ЗАСТІРЕНЬ.

Великдень у циган.

Дивний нарід ті цигани! Це останній,
бо потатарський мандрівний нарід, що
прийшов до нас з Індії, інтенсивні там
якоюсь сильнішою кастою людей. Наше
простодурдя більше зацікавлене
життям циган, ніж інтелегенція, бо сто-
ридо багато переказів, казок і жартів
про циган, алево їх у байку та в драма-
тичну літературу 17 і 18 століття. Преш-
кавою є циганська мова та мало в нас
нею займаються. Колиш цікавилися ними
Кравецький. Бачна а словничок мови
бесарабських циган поданий 30 літ тому
а петербургській «Ниві».

Хоча цигани мандрівний народ і на ко-
раблях переселилися півті до Америки,
зайшли далі мандрують та аляються укра-
їнська природа найбільше їх привабляла
до себе, бо багато а них осіло не тільки
на українських землях ланної Угорщини,
але і вазовж хребта Карпат на галицькій
боці, а переломі серед лемківських сіл,
де стрічаємо багато циганських хат. На-
шим землякам буде цікаво обставина,
що українські цигани сторонять від інших
циган шпр. руницьких або угорських і а
своїх мандрівках відуть від бесарабської
України на Поділля, Поділля, Галичину
Волонь і знов туди вертаються. До ма-
зурів у Польщу не тигнуть.

Одного разу пішов я в великий табір
циган, котрі розложилися а сілі біа Бро-
дям, білі жидівського околиця. Мало
не цілий день провів я там один між на-
ми. Пі цигани були зо мною, співалим,
нісь дуже ширі. Табір складався з «ла-
щик» і угорських циган, що стрігалися
разом, але мали а далішій мандрівній роз-
ділється. Навіть тут розтанувалися окре-
мо і ставали до себе незалежно, моє
літ «вороні політичні партії».

Хотів а розказати про їх реалістичні са-
тоганд. Думаю, що мають нуль свою ці-
тологію, тощо. Тимчасом а переконав-
ся, що їх реалістичні поняття майже нікі.
Примет Бога «Мродеа» не знають. Я
линіє вразили, що мають вони скоріше
культіванство. Лізвол істиче а них а роль
мужеським і жіночим. Чортя зуть-вони
«бона» а «беніна» то «дортна». Радів
е а них прохання, яких отримали а чорт,
але мають вони і такий прохання: «Доби-
ти Ціт скара» (і шовсе ту мродка).

Вся «писанка» для
«Рідної Школи».

Не забуваймо на ланний сарний зна-
чай площини а нагоди Воскресіння
длати як дар на «писанку» для «Рід-
ної Школи». Кошини українців(на),
можна українська установа випов-
нити як слід свій обов'язок і перешле
длати на адресу: «Рідна Школа» Львів,
Ринок 10 а донесено «писанку».

Чотирнадцять літ тому бачив я в ку-
пелівні місті Криниці, як шоденно хо-
дили там молоді циганята за жулобом і вер-
тали з іншими пастухами. Я розвідав, де
вони мешкають і хотів їх відвідати а
«патраді» (так називають вони Вели-
кдень Зеленої свята то «русали», а Нової
рік «незобер»). Пів години ходу за Кри-
ницею, під вертеповатим яром, вийшов а
циганське обійстя. Хата ліхо загорожде-
на, господарська лямаря розкинена
Пасся кінь (граб), була й безрого (бач-
че), трохі курий (казки), на колах горшки.
Я вийшов а убогу хату. Циган у сере-
дніх літах поздоровив мене першим сло-
вами: «Крісто воскрес!» Виповини
почав я з ним і а дітний розмову. Циган
ки-жілки не було. Літ були чистіші, як
звичайні циганята. Циган сказав, що ми
вміють «отченашос» і хотів усі в курсі
і непис (неділю і свята) пелес (молятися)
до кантері (церкви) а нині ходили і на
гайку, бо дітчата мають нові спілочки
(окалі) і дечета (фартушки), а клопці на
пінках (ногах) нові ногавки (пінати). І
дламуто (зуть) Омліч (Андрій) хоча має
хас (кашель) і мене кердавом (нічого не
робити) та пішов а Янкус (Яковин), хоча
аже йур рат (аже вечір), до церкви.

Українська Громадо!

По широким просторах кордо-
нашої поораної Української Землі
несеться гомін величавих дзвонів.
„Христос Воскрес“ — витають себе
сини України, де вони не жили:
на многострадалній рідній землі,
чи на чужині, на волі чи поза
тюремними ґратами.

„Христос Воскрес“ — лунає по-
відна пісня, як перед віками, коли
Україна була провідною державою
Сходу Європи, і як перед світовим
переворотом, коли два двоголові
орли тримали в своїх кігтях укра-
їнські землі.

Сьогодні ця пісня промовляє до
нас мовою обважнілою пережи-
ваннями великого Всенародного
Зриву.

Ми свідомі того, що перед нами
товга, затяжна боротьба. І ми
гаємо віримо, що вийдемо з неї
побідниками. Бож завжди побідикує
арошена кровю велика ідея.

Для перемоги всеукраїнської на-
ціональної ідеї необхідні всі нові
кадри борців, вихованих в націо-
нальному дусі. Іх підготує „Рід-
на Школа“. Тому в святих днях
Воскресіння пам'ятаймо про справу
виховання чергового покоління.
Гому кожний українець, кожна
українка, кожна українська уста-
нова в цих днях обов'язково зло-
жить традиційний дар на „Рідної Школи“.

Головна Управа „Рідної Школи“

Ілля Кокорудз вр., Т. Мартинець вр.
голова. секретар.

ВІДОЗВИ й КОМУНІКАТИ.

Сільсько-господарська вистава.

В половині мая п. р. відбудеться в
Праві чеській сільсько-господарська ви-
става. Вистава після звідомлень „Рід-
ничої Едноти“ заповнюється дуже гарно.
Було би бажаним, щоб якнайширше
наші сільсько-господарські кола взяли
участь в цій виставі. В разі більшого
згодилення членів на цю виставу про-
дукція громадю. За інформацією звер-
тається до Комітету в довідні „Сільсько-
го Господаря“ Львів, вул. Зікоревича 20
І. пов. Згодишуватися найпізніше до
кінця квітня 1928.

Студентські справи.

з ЖИТТЯ УКРАЇНСЬКОГО СТУДЕНТСТВА
В ДАНИГУ.

В минулому зимовому семестрі доверши-
вся на нашому данинському студентсько-
му терені велика праця, як і зі сво-
го боку впливали дуже додатно на темп
нашого організаційного життя. Найважли-
шим моментом в об'єднанні дотепер окремо
існуючих націоналістичних утворень
„Поромора“, „Зарєво“, „Галат“ і „Смоло-
кит“ в одну загальну надбудову-співу
„Основа“, яка є відносно на зовні репре-
зентативним чинником для українського
студентства у всьому місті Данигу. Управа
Т-ва „Основа“, зложена з останнього се-
местру в представників молодіжних держав-
ничих турів, давала аразі вже напоруху
доповідної і успішної праці.

Великим досягненням на останній час
треба в першій мірі признати значний по-
ступ в соціальному факторному підготуванні
всіх наших тут. студентів майже без винятку.
Доказом цього є факт, що переважача
більшість наших товаришів уже по першо-
му державному іспиті і що в останньому
гіллі семестру осягнули ступінь дипломово-
го інженира ось і т. з.: Білак Теодат, Га-
лах Волод., Думін Вачеслав, Коваль Віктор,
Майновський Леопольд, Савчук Мит., Се-
лянин Вад. Шматера Олександр, Хромов-
ська Леоніда, Яримович Микола, Громниць-
кий Володимир.

Для доповнення тих. відомостей, а го-
ловно математичного знання, улажено у
час окремих курсів, якими проводили старші
товариші. Рішом перекладено в інші фахові
курси. В італійській формі знайшлася у нас
тежко поафахова громадська праця. На
чоловічачих, святочних чи приватних
зборищах загальною в минулому семестрі
ертало по рефератів на культурно-націо-
нальні і загально-технічні теми. Товариство
„Чорномор“ а повсюдно працювало крім
цього цілий рік над виданням своїх одо-
жливих-журналу „Чорномор“ а т. з. Кош
показати, що цілу одомовину перекладає
в відтак 4.000 сторінок великого формату

Жадайте

французьких
ПАПЕРЦІВ
ДО КУРЕННЯ:

JOB

20.50

(100 прим. по 80 стор.) друковано на па-
клястості, то могла швидко зрозуміти,
скільки захоплення треба треба було до під-
нятого діла, щоб довести його в наміченій
формі до кінця.

Нові адобутки освітлюда тепер рішом на-
ша студентська кооператива, яка утворила
окремий кредитний відділ, побільшила
кількість своїх членів і поведла циннове про-
пагування кооперативної ідеї серед сту-
дентського загалу. Замітити треба, що хоч
ми за границями нашої Батьківщини, то на
складі кооперативні самі тільки українські
вироби (Естетик, Будучість, Чайка, Сова-
ний Базар), а особливою збутом тішається
товарі „Фортуна Нової“. Наша кооператива
перша відігравала на поклик Центросоюзу
в справі субсидії промислової позички.

Засновано у нас тем. вруклок „Рідної
Школи“, збільшилася бібліотека, управлі-
ня з уміхом делі ділачки спорту, як
змагання шаблями і вирази легкої атлети-
ки. Співучий Гурток „Сурма“ жає у дитім
п. р. концерт української пісні в якій тут
політехніки, яким зацікавлено ширше ко-
ло німецької публіки. Вітні відпочивало
у нас низку національних свят з належно
підготованою програмою. Коли вгадати ще
про репрезентативні свята окремих угруп-
вань, то булаб це в загальній рясат відби-
ла з життя нашого студентства в Данигу.
Данигі, березень 1928 р.

Останні вісти.

Варшава, 12. квітня 1928.

(Власні телефонограми.)

КОРОЛЬ АФГАНІСТАНУ В ВАРШАВІ.

(ж.) Король Афганістану Аманула при-
їде до Варшави імовірно 23. п. м. Затрима-
ється тут два дні і вийде описля до Риги
й Москви. Тепер пригтовляють детальну
програму урочистостей зв'язаних із при-
буттям Аманула. Першого дня пополудні
в великій залі ратуша поїтають короля
магомедани, які відіждуться на цей день
з цілої Польщі.

ЛЕТ НІМЦІВ ДО АМЕРИКИ.

(ж.) Із Львондону наспіла вістка, що два
німецькі летуни капітан Кель і капітан
Гінсвельд розпочали свій лет через Атлан-
тик до Америки.

ПРИСУДИ СМЕРТІ НА УКРАЇНІ

(ж.) В Умані відбулася розправа над
старшиною Козловим, адвокатом Савко-
вим і робітником Алімовичем, обвинуваче-
них у шпигунстві. Всіх засуджено на
кару смерті.

ВИБОРЧА СТАТИСТИКА

(ж.) Головний статистичний уряд виклі-
чачи детально виборчу статистику, яка
представляється незвичайно цікаво. М. ін.
виявляється, що санация одержала 24 пр.
есіх голосів, ендеки 16.8 проц., збірна
польська лівина 27 проц., національні мен-
шини 34 проц., комуністи здобули 2.1 пр.,
а разом із комуністичними іншими лівина-
ми 7.7 проц.

ЗМІНИ В ПОЛЬСЬКІЙ ДИПЛОМАТІІ.

(ж.) В половині травня покидає своє
становище польський посол у Шотгольмі
Висоцький і переходить на віцеміністра
до м-ства закорд. справ. Більше-менше
в тім часі відбудуться інші зміни. М. ін.
доперішній директор політичного де-
партаменту Янковський перейде станови-
ще посла у Благороді. Теперішній посол
Оконський десигнований до Токіо. Посол
у Берліні Ольшеский переїде мабути
до Ангори, а до Берліна має перейти те-
перішній посол при Кіпріналі Кноль. За-
аршилася би ще не обв'язаними польсь-
ства при Кіпріналі і в Шотгольмі.

ПОГОЛОСКИ ПРО НОВІ УПОВНОВАЖ- НЕННЯ.

(ж.) Сьогоднішній „Життєсполіт“ по-
дає вістку, що президіє ради міністрів ви-
дала доручення міністрам приготувати
внески на законопроекти, які могли би
бути поагоджені шляхом декретів. Вихо-
дить, що уряд має намір старатися за
цього оповідатися і має надію ті поапола-
сти дістати. Встані із посмілки одні мі-

ністрия офіційно заперечують, начеб
таке доручення видало.

БЛИЗЬКО МІЛІОН ЗОЛОТИХ НА ЛЬВІВ-
СЬКУ ПОЛІТЕХНІКУ.

(ж.) Довідаємося, що львівська дирекція
публ. робіт має в найближчих днях оголо-
сити конкурс на проект нової будівлі по-
літехніки у Львові. Будівля має стати
на ґрунтах біля костела Марії Магдалини
і коштуватиме близько мільон золотих.

ПРИНИМАННЯ ДО ГІМНАЗІЙ.

(ж.) М-ство освіти розіслало обіжники у
справі нових приписів приймаання учнів
до гімназій. М. і. усталено мінімум віку на
9 і пів року, а максимум на 12 літ для всту-
пу до гімназій.

На господарські теми.

За дивчення і зорганізування нашого ко-
жухарства і білоскірництва.

Кожухарство і білоскірництво, це дві
галузки промислу, які дозволяють на пе-
рерібку сирівця навіть без великого фа-
бричного варстату, використовуючи в пер-
ш. чергу добре фахове знання і змілу
працю рук. Певно, вироби, що мають чи-
сто люксовий характер, мусять переїти
через фабричні варстати, однак вони не
є для нашого ринку масовим артикулом.
Зате вироби, що мають масове поширен-
ня, можуть бути дуже добре виконані в
уміло ведених рукоділних варстатах. У
нас відносини є для цього тимбільше при-
гожні, що осідки цих варстатів можуть бу-
ти такі в самих осередках добування си-
ривця, а тим самим ремісники можуть до-
бирати відповідний сирівець, впливати на
його якість і добір, наслідком чого можуть
мати добрий і відповідний матеріал для
дальшої перерібки.

Наше кожухарство і білоскірництво, яке
колись так гарно процвітало, сьогодні в
запеклі. І то в часі, коли чужі ремісники
мають надмір роботи і замовлень, коли
скірка та футро не сходять з овику через
цілий рік. Виправлені скірки імпортується
масами з закордону, а наші покупці пла-
тять за них високу ціну. Причини занепаду
нашого білоскірництва треба дошукую-
тись у недостатці організації наших кожу-
харів та у недобрій якості поданного че-
рез них товару. Тому в обох цих справах
конечною є неахайна поміч, коли наше ко-
жухарство і білоскірництво не має впасти
жертвою конкуренції і коли наші кожу-
харські гнізда мають літати знова до дав-
ної, заслуженої пошани.

Ініціативу перебало тут на себе Краєве
Товариство господарське „Сільський Го-
сподар“ у Львові. Виходячи з заложеної,
що тільки добрий якісно товар може при-
добре зорганізувані збути наити доброго
покупця і осягнути високу ціну, рішило
Товариство діяти до цього дорогою ула-
дкування кожухарсько-білоскірничих кур-
сів в тих околицях нашого краю, які були
а давно знайшли в своїх кожухарських
гніздах. Курси мають за завдання вишколи-
ти майстрів та челядників, щоб їх праця
йшла згідно з вимогами новітньої техніки,
щоб вироблений товар міг наити скорий
і добрий збут. Крім цього вислідом курсу
має бути зорганізування на місці білоскір-
ничого гнізда, якого члени, кожухарі,
могли спільно збути за добрий збут
своїх виробів, за доглядне набування си-
ривця та як організації могли виступати
спільно перед владою і на ринку.

Перший такий курс, зорганізований
спільно Товариством „Сільський Господар“
і Промисловим Інститутом у Львові,
улажує Філія Товариства „Сільський Го-
сподар“ в Косові від 20. квітня до 20. трав-
ня п. р. Курсантами можуть бути тільки
білоскірничо-кожухарські майстри, челяд-
ники та термінарники з останнього року
терміну. Викладати буде знайний наш біло-
скірник п. Петро Карпик, що веде влас-
ний варстат і робітню футер у Львові.
Зголошення приймає Філія „Сільського
Господаря“ в Косові на руки Впр. о. Ю.
Герасимовича, пароха в Старім Косові.

Білоскірники і кожухарі, що заінтере-
совані в справі піднесення якості своїх
виробів та зорганізуванні поодиноких
гнізд, повинні скористати з цієї нагоди, яку
подає їм Товариство „Сільський Господар“
і Промисловий Інститут та зоргані-
зувати дальші білоскірничо-кожухарські
курси при Філіях „Сільського Господаря“,
звертаючись за всіма вказівками до Кра-
євого Товариства господарського „Сіль-
ський Господар“ у Львові, вул. Зімор-
вичів 4. 20

НОВИНКИ

— ВСІМ НАШИМ ПЕРЕДПЛАТНИ-
НАМ, ЧИТАЧАМ І ПРИХИЛЬНИКАМ
БАЖАЄМО ВЕСЕЛИХ СВЯТ.

— Найближче число „Діла“ вийде 15
18-го зразці.

— Нашим співробітникам. Редакція
звертається до наших співробітників з
проханням вибачити, коли присла-
ні ними рукописи не могли вийти до
цього числа, з огляду на надмір мате-
ріалу.

— Вічний нарахений. У Перемислі а-
рештували ошукання великої міри Ка-
ла Унгегасра, австрійського емерита-до-
дустора, що пайшов собі приємне на-
няття: грає роль молодця, що хоче за-
житись. Він вибрав підстаркуватого па-
ну, прикидається закоханим, осідкує-
ся, означає день шлюбу, бере відзна-
ки на шлюбні видатки і в останній мит-
тєвас. За ним шукала поліція в Лем-
ську, Торуню, Зашчові, Познані, Перемислі,
Львові, а в нею сотні ошуканців за-
речених. Ціпає, що в усіх цих гатрозах
допомогла йому його прадідава жінка.
Дон-Жуан Унгегаср матиме тепер ба-
гато часу роздумувати над своїм стра-
течним парчеванням.

— Львівська хроніка. На протязі оз-
ної ливни були у Львові дві спроби са-
мовбивства молодих жінок: обі Одни
привізна незвідомо, винили отруту
одна в каті, друга на пивнатарі; обі за-
чались в шпиталі. Таку саму спробу
при допомозі „донатурки“ зробив бід-
нотевць офіцерського касина на вул. Кур-
ковій. — Популярний у Львові жидів-
ський вудитний співак „Лейбел Бен-Гур“
що виступає під відеською каваркою і
співає „Бувай мп азорова...“ відістане-
ний поліцією до родинного міста. Хо-
дорова. — 10 днів зрентгу дістав мо-
дель Влад. Олександр, що хотів прасівати
свій шлюб і підправив метрику, щоб
бути старшим.

— Бандитизм. У Ланчині, біля Назів-
ної, бандити падали на хату Гітлі Ш-
мерман і застрілили її та 20-літнього
сина, шукаючи за грішми. Пожилих і не
зловили. — У Милуличині пострілом бав-
дита збили вночі челядника пиварі Та-
мана, а другого зранили. — В Оброшні
зловили двох злощипів, що застріляли
ними діями парубка Валду.

— Із „сучасного промислу“. Др. У.
Паньчичин передає у нашу редакцію
визначку, на яку зобразив по лінійкам
громадянах якийсь ошуканець дати в
„Та-о охорони дітей і ошуканець над мо-
жжю у Жмуді“ бунітмо на будову сирі-
ського дому. Вільність підлеглих і шфр
у цій книжці офіальшована.

КОРОЛЬ ПАНЧІХ

Жовнівська І. — Сензаційні ціни!

— Українка. У тижневій літератур-
нім додатку до варшавського „Дажу
Правди“ а дня 8-го п. м. знаходимо окре-
му статтю про трилогію Н. Лешков-
„Малепа“ п. а. „Трилогія української
оповістки буквами Н. С.т.“ — У вісничій
пресі, як повідомля нас наш довід-
вач А. Л. появилсь: Наказом від 1. 1. 1928
„Вальтер де Гройтгер і Ком.“ а Берліні
кейфгоберська дисертація Палькестера
Гінтерса п. а. „Das Schwert der
Skythen und Sarmaten in Süd-
russland“. Автор обговорює форми во-
дичів і групів їх. Книжка має 48 таблиць
В журналі „Der Gral“, річник 22, 1927
а квітня 1927, поміщено на ст. 25-26
„Ukrainische Erzähler der Gegenwart.“
Wasyl Stefanyk: Die Scholle: Modest
Lewytzkyj: „Vergessen“. Державна про-
дзевий Фальоров Бок. — В журналі
„Пейтшріфт ф. сільське Фальоров“,
том 4, зомит 1-2 поміщена стаття Е. І.
мільберг: Zum Lautwert von altruss.
Ана Ріна.

— Катастрофи й нещастя. У польській
місті Серада пожежа спалила 16 димів
20 родин без даху. — У киянській по-
павній Фушан повільно залала кілоско-
шхатиря. — У Паризі при аударі двох
поладів 15 осіб убитих, 50 галачів.
На італ. озері Комо підчас прогулянки
кораблем потонуло 10 осіб. — Над мо-
скальським побережжям гуляв борей, що
палав багато шхиди.

— Вірші, моє комунікати. Невероятно
Величодну несподіванку зробив „Діло-
му Часові“ автор шост святиничного по-
емі п. Анастас Куршиди, який після
їх одпочає і до „Свободи“. „Свобода“
видає ранимо. Таким робом оба часо-
писи приносять той самий вірш, який
тисне одного комуністичного. Наші автори
тако в час по востаннє.

— Італійські худобини. У Римі не

ЛОВЕЦЬКЕ Товариство „Ватра“ в Станіславській винаймає доведіть герени поклади на великого надмірного штиху в чаші Станіславська. Товариство може припинити це відношення. Зголошення на адресу: „Універсум“ Станіславська вул. Галуцького ч. 2 д. 2 т-на „Ватра“ 1902 2-1

ГОДИНИК ВАШІ буде найкращим на-правлений у найбільшій годинничарській роботі Івана Зельтенрайха, Львів, вул. Марійська 3. — 3 провінції просимо репараций прислати поштою. — Старомодні дамські годинники перероблюємо на ручні. 3 8 76-7

ФІРАНКИ, вапи ручної роботи най-дешевше **Банк**, площа Марійська 1914 1-7

НА Каспарівській передмі-сто Львова 20 тисяч ходу від трамваю, між на продаж реальність, а то: дім курований о 3 кімнатах з кух-нею, мурована стайня на візках коров і пр. з чертунгоронини фронтовим горо-дом крини-оночевня на 3500 доларів ам. до завершення від ІХХІ 1928. Тамріном кімната гарних сонячних паркетів буди-вовавши по 100—120 сажнів від будови поклади з огороженні до продажу на ратальні сплати до 1 року. Зголошення приймає д-р Лев Кульчицький, адвокат в Мостисках. 1895 2-2

ОГОЛОШЕННЯ.

За оголошенням Редакції не відповідає

ЛІТНИСКО ТУХЛЯ в скілевських **КАРПАТАХ** на лінії Сколе-Лавочне в прекрасній ві-сності околині над Опором отворено від 15 мая. Прогуляти в гори — купати в Опорі. Харч добрий — на багаторіч-ерських. Стаїм залізнична, пошта в місці. Кімнати сонячні з верандами. Зголо-шення на адресу **Заряд літнісна в Тухлі.** 1-4

Іжж. Корнило Целевич присяжний землемір і записаний су-довий експерт для повірових справ веде канцелярію в Ужнові у власній дім. 1-5

Спеціаліст в недугах очей

д-р Адольф Арнольд б. лікар клініки жіноцької і шпиталю св. Лавра в Кракові ординує в **Самборі, вул. Миколая Рев** 1960 в будинку Кася Хорак. 1-1

Спеціаліст лікує легкі, серця і жовудка

д-р Фелікс Ган Львів, Городецька 46. 1928 Переселення Рентгенем. 7-20

АДВОКАТ

д-р Володимир Старосольський 1895 першун 3-3
веде свою канцелярію у Львові, вул. Крашевського 23/II.

ЩАВНИЦЯ **д-р Маркіян Дзерович** (Львів КОХАНОВСЬКОГО 100) ординує від 15. V. (травня) до 15. IX. (жовтня) в Редуті давніше „Готель Польскі“ в Щавниці. 1922 2-3

Адвокат

д-р Домбчевський Роман веде канцелярію в Сурню вул. Міщевича (Колікова) ч. 20. 2-2

Жіноча конфекція

ЦЕЦИЛІ ГАН Львів, вул. Солом'яна ч. 1. а. поручає найкращі весняні моделі в пла-тих, сукнях і трикотажних по повірваних цінах. — Показати в снізках. — За-явлення погоджується у власній ро-бітні на протязі 3 днів. 9-10

НА СВЯТА

КОМПЛЕТ з хітського срібла на 6 осіб золотих 21-80
тільки у фірмі **С. А. Ропшиц** 1935 Львів, Сикстуська 16. 2-2

ФАБРИКА **КАПЕЛЮХІЗ** ФІЛДОВИХ І СОЛОМОНОВИХ **М. БІКЕЛЬ, Скарбівська 7.** Приймає замовлення на перероблення і фарбування мужських, жіночих і дітей підля-саний одяг відповідних модів. Капелюхи виготовляються по реалізованих цінах. 2-3

Фотограф. Л. Янушевич

Бажав всім своїм П. Т. клієнтам Веселити Свят І, при тій нагоді, просить від-відати новобудоване ательє його у Льво-ві, вул. Са. Антонія 3/II. Ательє відчи-нене як у будні, так і в свята, цілий 1948 день. 1-1

ДВА НАДДНІПРЯНЦІ — емігран-ти 38 ро-ків, чорнявий та білявий, загідної вдачі, інтелігентні, пристійні, симпатичні, за-безпечені кухонною працею, пошукують знайомства в матрімоніальній цілі. Ли-стування до адміністрації Діло „Над-дніпріанців“ 1-1

„ТРУД“ — **Львів — Ринок ч. 39.** поручає

1. Робітню білля 1964 1-1
2. Робітню жіночих одягів
3. Магазини полотен і кравецьких до-датків.

Для урядовців українських інституцій логічний кредит!

Для членів кооперативів зворотні від ви-конаних робіт і закупленого товару.

ЖІНКИ!

Дуже багато жінок терпить на внутріш-не обірвання, яке звичайно слідує по по-логах, з важкої праці, з лягання і бога-то інших причин. Жінка буде певно здо-рова, охоча до життя і праці як спрово-дить собі спеціальний бандаж системи д-ра Кобельника проти обниження (обір-вання) внутренностей.

При задоволенні треба подати міру в сантиметрах або ниткою 1) в пасі, 2) око-ло черепа, 3) около підчерепа, дальше ріст (низький, високий або середній), кількість перебутих пологів. Описати чи є шлу-нок нестерпності, утиск і протязі болю внутрі, біль голови і часто навіть очей, біль в крижах, плечах і під лопатками, біль в підчерев'ю або в паху, біль ноги одні або двох і т. д.

Вся докладно описати і з повним дові-рем спроводити бандаж, чи то спеціаль-ний червоний пас на гумках, зроблений і доповнений відповідною пелютою, при-кореною до роду недомогання. Ціна від 25 до 40 зод., а на заказнійною кон-струкцією ціна вища.

При недомоганнях і недугах з приводу внутрішнього обниження або обірвання: жовудка, кишок, матиці і нирки не помо-гають ніякі ліки, тільки хвилює успокою-ю і терпіння. Тому одиницею ліком крім операції, є відповідний бандаж, набутий у спеціаліста бандажиста.

М. Л. ПОЛЯЧЕК в Самборі ч. 5. Також і для муштин доставляється спе-ціальні паси проти обниження жовудка, нирки і кишок.

Пропукинові бандажі. Гумові панчохи. Гумові мочилки мужські і жіночі. Пра-модержаки. Протези рук і ніг.

Подяка.

До Вир. О. Д-ра Т. Вергуна в Сомаї. Ваш **Кальотрікс** справді чудовий! В короткі часі волосся швидко переста-ло випадати, набрало сили, що аж див-но! Я всім Паням горячо його поручаю. Приймаю, що дібно зараз весняною порою він найкраще ділає. Щире Спа-си-бі! 1941а) 1-1

Львів 10. квітня 1928. Софія Орляк артистка Укр. Театру.

СТОЛОВОЕ НАКРИТТЯ

на білім металю з 10-літньою гарантією

у МАНДЛЯ

Коперника 14

проти кіла „Коперника“. 2-2

XXXIV. Звичайні Загальні Збори

Товариства взаїмних обезпечень „Дністер“ у Львові, відбуються в четвер 17. н. ст. травня 1928 в год. 10. рано у власній салі Товариства у Львові (при вул. Руській ч. 20) зі слідуючим порядком нарад:

- 1) Відчитання протоколу XXXIII. Загальних Зборів з 26. травня 1927.
- 2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради з діяльності і за-кляння рахунків за XXXV. адм. рік (1927): а) відділу обезпечень від огню, б) в) відділу обезпечень від крадіж і вломом.
- 3) Звіт Ревізійної Комісії з внеском на улічення абсо-люторії за XXXV. адм. рік (1927).
- 4) Внесення Надзірної Ради в справі розділу надлишків за рік 1927: а) у відділі обезпечень від огню в квоті зод. 1.606-63, б) у відділі обезпечень від крадіж і вломом в квоті зод. 292-60.
- 5) Вибори: а) 6 членів Надзірної Ради на місце усту-паючих (§ 36. стат.), б) 5 заступників членів Надзірної Ра-ди ступаючих на 1 рік (§ 36. стат.), в) 3 членів Ревізійної Комісії і 1 за-ступника членів.
- 6) Інтерпретації членів.

1-1 1928 **Роман Сосновський** президент.

Центральний Кооперативний Банк

„КРАЄВИЙ СОЮЗ КРЕДИТОВИЙ“

у Львові, Ринок ч. 10.

(Ч. телефону 433. Конто Почтової Штанди ч. 143467)

приймає вкладки ощадности в золотовіа і чужій валюті та опроцентує їх на 7, згл. 8 процент. Резервові фонди має ульковані в каменіці при вул. 3-го Мая ч. 15 і реальности при вул. Кордецького у Львові та в маєтности Черниці коло Бродів. 1947 1-1

ПАНОВЕ!

що бажать про своє здоров'я, купують найкращі, найліпші, найтонші і завісі-ди свіжі прозервативи тільки у фірмі **С. ФЕДЕР — Львів, Сикстуська 7.** Туши — зод. 4, 6, 9 і 12. Виспака поштою цілком дискр. 1708 а) 2-4

Волосін на матраци

Перша краєва пралізня в Бродіх **МАГАЗИН У ЛЬВОВІ, ШПИТАЛЬНА** 1675 **ЙОСИФ ФРЕНКЕЛЬ.** 5-12

ЕЛЕГАНТ

це одинока **ПАСТА до ОБУВИ** яку всі ми повинні уживати.

Фабрика О. Левицька і С-ка — **Львів, — Кордецького 31.** 1945 1-1

ПОЗІР! Купуйте мясо, товщ, вудення як і мясні виробы

першої якости шинки, ковбаси, роляди

всьо зі здорового вепрового мяса

в першій українській торгівлі

МЯСА І ВУДЕНИН

Теодор Пязка, Львів, вул. Руська 16.

Замовлення з провінції полагодується відвотною поштою. Свій до свого!

До П. Т. Читачів Нашого Часопису!

Перед закупом **ГРАМОФОНУ**, який не є ніяк докуча-або необхідним предметом в кождім культурнім домі, радимо звернутися в повним довірем до знаної і найбільшій фірми

„МЕЛЬОДІЯ“ Львів, вул. Коперника 5.

без заосмотреня в багатий вибір всілякого рода **апа-ратів** першої якости по конкуренційним цінам. Показується охоче без примусу купна. — Найбільший вибір плит закорд. і краєв. остених знять. Ріанож уділяється кредиту. Цінники на бажання.

ПЕЧІ І КАФЛЕВІ КУХНІ

нові ставить, старі направили швидко і дешево у Львові та на провінції

Спеціаліст герметично замкнених печей

на яких швидко 50% опалу а тепло держиться 24 год.

Для бур і захистів Рідної Школи подяки і догідні снізати. По-1930 аснення і замовлення полагодує неспайно

Михайло Галібей, каплар, Львів, вул. ПЕТРА СКАРПА ч. 5.

XXX. Звичайні Загальні Збори

Кооперативного Банку „Дністер“

Товариства з обмеженою порукою у Львові, відбуються в четвер 17. н. ст. травня 1928 в год. 12. попод. в салі Т-ва „Дністер“ у Львові, вул. Руська ч. 20 зі слідуючим порядком нарад:

- 1) Відчитання протоколу з ХХІХ. Звичайних Загальних Зборів з дн 26. травня 1927 р.
- 2) Звіт Дирекції і Надзірної Ради з діяльності і за-кляння рахунків за ХХХІІ. адм. рік (1927).
- 3) Звіт Ревізійної Комісії з внеском на улічення абсо-люторії Дирекції за ХХХІІ. адм. рік (1927).
- 4) Внесення Надзірної Ради: а) в справі розділу ансусу за рік 1927 в квоті зод. 26.297-96, б) в справі визначення найвищої квоти кредиту, яку може Товариство улімати одному членови, в) в справі визначення найвищої суми зобов'язан-Товариства.
- 5) Інтерпретації членів.

1-1 1928 **Роман Сосновський** президент.

А. ПЯСЕЦКІ С. А. КРАКІВ
 ФАБРИКА ЧОКОЛЯДИ
 Власні склади: Краків, Головний Ринок, Лінія А-Б і Ц-Д.
 Варшава, Краківське передмістя ч. 7.

порушає безконфесійно, у великій кількості роду чокколад сметанкової, молочної, десертної і до варення як також чокколадки, кармеліти і цукри. — Не шуміть, рекламою, але якостями знаменитими виробами, зробленими з гаранційно чистих сировин, хочемо здобувати принади найкращих країн, однією чи кількома найкращішими цінами.
 Замовлення приймає Народна Торговля у Львові.
 15-20

Банк Цукроварства Акц. Спілка в Познані

Відділ у Львові

вул. Ягайлонська ч. 1. (Будівля Гал. Каси Ощадності)

Централь: ПОЗНАНЬ, вул. Северина Мельнінського ч. 7.
 Відділ: ВАРШАВА, Краківське Передмістя ч. 55.

Приймає на користних умовах опроектовані виласи в краєві і закордонні валюті, підтримує біжучі рахунки і чеки, полагодує переклади, виплати і акредитиви в краю і закордоном, переводить купно і продаж валют і депозитів на всі закордонні місцевості.

ПЕРЕКАЗОВЕ КОНТО В ПОЛЬСЬКІМ БАНКУ

Конто П. К. О. Варшава, ч. 152.939. Конто П. К. О. Краків, ч. 404.700.

КОМІСОВА ПРОДАЖА ЦУКРУ

в краю для цукроварень ведених у Союзі Цукрового Промислу Польщі.

Гуртові продаж цукру полагодує також

Складниця Банку у Кракові

Головний Ринок ч. 25.

1938

КАРЛЬСБАД І ПІЩАНИ

в ЧЕРЧУ

МІНЕРАЛЬНІ КУПАЛЬНІ ЧЕРЧЕ

сезон від 1-го червня до 15-го вересня.

Жерело 1. Горькі купальні сірчані і болотні лічать: ревматизм ставів і м'язів і запалення нервів, мочову систему, позапальний стан в черевній кишці, жіночі недуги та деякі шкірні недуги. Вода має в собі йод.

Жерело 8. Вода до пиття лічить катар жовудка та кишківника і недуги на оскляну. Вода має в собі йод.

Жерело 9. Вода до пиття лічить запалення мочових доріг, катар мочових міхурів, чок та піхура, мочову систему, надмір шлуночкової кислоти та надмірне подразнення нервового укладу.

Дирекція купальневого заведення просить П. Т. Гостей згодуватися письменно заздалегідь, бо заповідається великий наплив гостей.
 1932 1-4

Купальне заведення в Черчу, п. Рогатин.

ЛИШОЇ суги до варення і домашньої роботи негайно потребують. — о. Юрій Бодвар, Яківці н. Журавно.
 1915 3-3

DOMINE Gregorio Latowskyj. Salutem Tibi dicit amicus Tuus ex mare adriatico Dr. Romanus Mandzj, Atl. Trad. Co. 769 s. 2nd St., Philadelphia, Pa., U.S.A.

ЮЛІАН ЛОМАГА — Львів

СКЛАД — вул. Сенкевича ч. 9.
 Тел. 23-70.

МЕХАНІЧНІ ЗАВЕДЕННЯ
 вул. Ліндого 2.

БЮРОВІ МАШИНИ
 БЮРОВІ МЕБЛІ
 БЮРОВІ ПРИЛАДИ

Мультиплікатори. Машина до писання з українськими і латинськими письмом. Головні склад черевон, складових частей і додатків до бюрових машин. Механічні заведення для прецизійної реконструкції і направи бюрових машин.
 1923 1-1

ПРОЧИТАЙ УВАЖНО І ПОМІРКУЙ!

Придбаєш матеріальну користь і особистий хосен.

ТОМУ, ЩО:

Майно Твоє не є забезпечене від пожежі, Твоє добро можуть украсти або ограбити, Твій хист до праці може бути зруйнований від припадку,

Твоя передчасна смерть може не дати Тобі змоги скласти необхідного капіталу на забезпечення прожитку Твоїх найближчих,

Твоя старість повинна минути у добробуті, що є Твоїм здобутком, а не повинна залежати матеріально від інших,

Хочеш забезпечити своїм дітям незалежність у найважливіших, перших роках їхнього життя,

Хочеш, щоби Твоя донька могла завдяки власному капіталові бути незалежною від свого мужа та його доброї волі,

Думаєш про забезпечення власної долі та долі найближчих Тобі.

ОТЖЕ:

Забезпечи Овое майно від огня та крадіжжі, Забезпечи Себе на випадок смерті та на дожиття,

Забезпечи Ової діти з тим, щоби Т-во Обезпечень „Пшезорносць“ („Przezorność“) вплатило їм капітал означений Тобою на означений речинець,

Забезпечиш Себе від матеріальних наслідків після нещасливих випадків.

А ЗРОБИШ ЦЕ:

в одній із найстарших краєвих інституцій від обезпечень

у Товаристві Обезпечень

„Пшезорносць“ („Przezorność“) С. А. у Варшаві

основані у р. 1892.

Т-во Обезпечень „Пшезорносць“, С. А. є з'єднане із наймогутнішою та найбагатшою світовою інституцією обезпечень

„THE PRUDENTIAL ASSURANCE COMPANY LTD.“

Holborn Bars London E. C. 1. з року 1848.

до відділу
 Т-ВА ОБЕЗПЕЧЕНЬ „Пшезорносць“ („Przezorność“) у Львові
 вул. Рутівського 8.

Отсим прошу Вас повідомити мене, скільки коштує

вкладка на обезпечення від суми зл. _____
 яку мали би мені виплатити за _____ літ,
 а на випадок моєї смерті перед цим речинцем, виплачена негайно моїм спадкоємцям, або вказаній особі.

Я уродився дня _____ 1 _____ року
 Точна адреса: _____

Підпис: _____

Цей запит нікого не зобов'язує.

Запит треба вложити в конверт і вислати на адресу:

Львів, Рутівського 8. Т-во „Пшезорносць“, „Przezorność“.
 Звертаємо увагу Шановних Читачів на статтю про життєві обезпечення, поміщену в цьому числі.

„МОНЮШКО“

Львів, вул. Зіморевича 10 — поручає

ФОРТЕП'ЯНИ — П'ЯНИНА

у величезній виборі від 1000 зод. 2-3

Присилайте передплату!

„ФОСФОР“

ФАБРИКА ШТУЧНИХ НАВОЗІВ

Л Ь В І В

Батерія 32/D Телефон 50-69

СУПЕРФОСФАТИ: кісткові і фосфорово-азотові, МІНЕРАЛЬНІ і амонієві, РЕФОРМФОСФАТИ: кісткові і мінеральні від 18 до 26% P₂O₅!!!
 ТОМАСИНИ: „Columeta“, — „Зоря“ і інші як краєві так і закордонні.
 СОЛІ потасові і КАПІТ, АЗОТНЯК, САЛІТРА (Хоржовська) амонієва, САЛІТРА чийська — СІРЧАН амонієвий
 Випно навозове палені і мелена (97% СаО) — будівельне вапно
 ФОСФОРІТИ палені і мелені (СаО) з рози Р₂O₅.

Доставка вагоном і деталя, по фабр. цінах і найдог. усяких кредит.